[2021] 10 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 133

ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ

ਬਨਾਮ

ਮਹਿੰਦਰ ਅਲਿਆਸ ਗੋਲੂ

(2011 ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1827)

25 ਅਕਤੂਬਰ, 2021

[ਸੂਰਿਆ ਕਾਂਤ ਅਤੇ ਹਿਮਾ ਕੋਹਲੀ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860: ਐੱਸ.376(2)(ਐੱਫ) ਜਾਂ ਐੱਸ.354 - ਇਸਤਗਾਸਾ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਦੋ ਪੀੜਤ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ (ਪੀ ਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-2) ਦੀ ਉਮਰ ਲਗਭਗ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 9 ਸਾਲ ਅਤੇ 8 ਸਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਕੋਲ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਖੇਡ ਰਹੇ ਸਨ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਦਾ ਝਾਂਸਾ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਜਣਨ ਅੰਗ ਨਾਲ ਰਗੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹੀ ਹਰਕਤ ਦੁਹਰਾਈ। ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੇ ਨਾਲ - ਦੋਵੇਂ ਲੜਕੀਆਂ ਡਰ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਈਆਂ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ - ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਪੀੜਤਾਂ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -8 ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। . 376(2) (ਐੱਫ) ਆਰ/ਡਬਲਯੂ ਐੱਸ. 511 - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐੱਸ.376(2)(ਐੱਫ) ਆਰ/ਡਬਲਯੂ ਐੱਸ.511 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸਨੂੰ ਐੱਸ.511 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। 354 ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਸਜ਼ਾ 5 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ 2 ਸਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਤਤਕਾਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐੱਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। 354; ਹਾਈ ਕੋਰਟ 'ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼' ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਿਰਫ਼ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਹਲਕਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ- ਆਯੋਜਤ: ਨਾਬਾਲਗ ਲੜਕੀਆਂ ਨੂੰ ਲੁਭਾਉਣ, ਕਮਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਜਾਣ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਗਿਆਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਪੀੜਤਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣਾ, ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ 'ਤਿਆਰੀ' ਦਾ ਅੰਤ ਸੀ - ਉਸ ਦੀ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲਾਹ ਕੇ, ਅਤੇ ਪੀੜਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੇ ਜਣਨ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਰਗੜਨਾ ਸੀ। ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ - ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀਆਂ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੇੜੇ ਸਨ - ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤਿਆਰੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਪੜਾਅ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਨ , ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਐੱਸ.511 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ s.375 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਸੀ।

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਜੁਰੀਸਪ੍ਰੂਡੈਂਸ: 'ਕੋਸ਼ਿਸ਼' ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਇੱਕ ਅਸਫਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੀ ਮਰਦਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਨੈਤਿਕ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਮਾਜਕ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਘਟੀਆ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਸਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860: ਐੱਸ.375 - ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਦੀ 'ਤਿਆਰੀ' ਅਤੇ 'ਕੋਸ਼ਿਸ਼' ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ - ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਦੀ 'ਤਿਆਰੀ' ਅਤੇ 'ਕੋਸ਼ਿਸ਼' ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ - 'ਤਿਆਰੀ' ਦੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ, ਉਪਾਅ ਜਾਂ ਉਪਾਅ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ - ਜਦੋਂ ਕਿ, ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ 'ਕੋਸ਼ਿਸ਼', ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਿਆਰੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ - 'ਕੋਸ਼ਿਸ਼' ਤਿਆਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਰਦਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ - 'ਕੋਸ਼ਿਸ਼' ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ 'ਤਿਆਰੀ' ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਅਸਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ

ਆਯੋਜਿਤ: 1.1 ਇਹ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਪਟਾਰਾਤਮਕ ਅਗਾਊਂ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਜੁਰਮ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲਾਂ, ਮੇਨਸ ਰੀਆ (ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ), ਦੂਜਾ, ਇਸਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ, ਅਤੇ ਤੀਜਾ, ਇਸਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਤੀਜਾ ਪੜਾਅ, ਯਾਨੀ 'ਕੋਸ਼ਿਸ਼' ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪਰਾਧ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੁਰਮ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਫਿਰ ਵੀ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। 'ਕੋਸ਼ਿਸ਼' ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਇੱਕ ਅਸਫਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰਦਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਨੈਤਿਕ ਦੋਸ਼, ਅਤੇ ਸਮਾਜਕ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਘਟੀਆ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਸਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 11][141- ਜੀ-ਐੱਚ; 142-ਏ]

1.2 ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਲਈ 'ਤਿਆਰੀ' ਅਤੇ 'ਕੋਸ਼ਿਸ਼' ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੱਖ ਅੰਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। 'ਤਿਆਰੀ' ਦੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ, ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਧਨ ਜਾਂ ਉਪਾਅ, ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਣਗੇ। ਜਦਕਿ, ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਦੀ ‘ਕੋਸ਼ਿਸ਼’ ਤਿਆਰੀ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 'ਕੋਸ਼ਿਸ਼' ਤਿਆਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਰਦਾਂ ਦੇ ਅਮਲ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣਾ ਹੈ। 'ਕੋਸ਼ਿਸ਼' ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ 'ਤਿਆਰੀ' ਦਾ ਅੰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਅਸਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।[ਪੈਰਾ 12][142-ਬੀ-ਸੀ]

1.3 ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਗੁਣ ਅਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੁਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ 'ਕੋਸ਼ਿਸ਼' ਕਰਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 511 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਜਿਹੀ 'ਕੋਸ਼ਿਸ਼' ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ 'ਤਿਆਰੀ' ਜਾਂ 'ਕੋਸ਼ਿਸ਼' ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਘਟਨਾ 'ਤਿਆਰੀ' ਅਤੇ 'ਕੋਸ਼ਿਸ਼' ਵਿਚਕਾਰ ਪਤਲੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਮੁਢਲੀ ਕਵਾਇਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਤਿਆਰੀ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਸਲ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਦੰਡਯੋਗ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਆਯਾਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। [ਪੈਰਾ 13][142 ਸੀ-ਈ]

2. ਧਾਰਾ 511 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਇੱਕ ਆਮ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਖਾਸ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, "ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਕੈਦ ਉਮਰ ਕੈਦ ਜਾਂ ਕੈਦ, ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਇਸ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਣਨ ਦਾ, ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜੋ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੇ ਅੱਧੇ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਭ ਤੋਂ ਲੰਬੀ ਕੈਦ ਦੀ ਅੱਧੀ ਮਿਆਦ ਤੱਕ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ"। 2013 ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 375 ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੀ ਔਰਤ ਨਾਲ, ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ 'ਬਲਾਤਕਾਰ' ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਘੁਸਪੈਠ ਹੀ ਕਾਫੀ ਸੀ। ਸਮੀਕਰਨ 'ਪ੍ਰਵੇਸ਼' ਮਾਦਾ ਅੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਨਰ ਅੰਗ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮਾਮੂਲੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ 'ਪ੍ਰਵੇਸ਼' ਗੈਰ-ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਸੀ। [ਪਾਰਾ 14, 16][142- ਐੱਫ- ਐੱਚ 143- ਈ-ਐੱਫ]

ਅਮਨ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (2004) 4 ਐੱਸ ਸੀ.ਸੀ 379 :[2004] 2 ਐਸ ਸੀ.ਆਰ 237; ਮਦਨ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ (1997)7 ਐੱਸ ਸੀ.ਸੀ 677 : [1997] 3 ਪੂਰਕ ਐਸ ਸੀ.ਆਰ 337; ਕੋਪੁਲਾ ਵੈਂਕਟ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਏ.ਪੀ. ਸਟੇਟ (2004) 3 ਐੱਸ ਸੀ.ਸੀ 602 : [2004] 2 ਐਸ ਸੀ.ਆਰ 944 - 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

3.1 'ਕੋਸ਼ਿਸ਼' ਦਾ ਗਠਨ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸਵਾਲ ਹੈ। 'ਕੋਸ਼ਿਸ਼' ਤਿਆਰੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲ ਸਿੱਧੀ ਲਹਿਰ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਉਦੋਂ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਮੁੱਖ ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪਰਾਧ ਸਾਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 20] [145- ਡੀ-ਈ]

3.2 ਨਾਬਾਲਗ ਲੜਕੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਅੰਦਰ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਬੂਤ ਹਨ; ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਨਾ; ਪੀੜਤਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰਨੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਜਣਨ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ 'ਤੇ ਰਗੜਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਪੀੜਤਾਂ ਨੇ ਰੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਆਪਣੀ ਅੰਤਮ ਹਰਕਤ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਚ ਗਿਆ। ਜੇਕਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ 'ਬਲਾਤਕਾਰ' ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਧਾਰਾ 375 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੂੜ੍ਹੀਵਾਦੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 21][145-ਈ-ਜੀ]

3.3 ਪੀੜਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਿਆਨ (ਪੀ ਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਪੀ ਡਬਲਯੂ--2) ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹਨ। ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੁਭਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦੁਖਦਾਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਦੋਵਾਂ ਪੀੜਤ-ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਟਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਰਿਮੋਟ ਸੰਭਾਵਨਾ।[ਪੈਰਾ 22][145- ਜੀ-ਐੱਚ]

3.4 ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਤਿਆਰੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਅਤੇ ਅਸਲ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਪੜਾਅ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 375 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 511 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਵਜੋਂ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲਾਗੂ ਸੀ। ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਪਦਾਰਥਕ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਅਣਜਾਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਗੜੇ ਅਤੇ ਅਸਮਰੱਥ ਹਨ। [ਪਾਰਾ 24, 25] [146- ਈ-ਐੱਫ]

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[2004]2ਐਸਸੀਆਰ237	ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ	ਪੈਰਾ 9
[1997]3ਸਪਲਿਊ.ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ.337	ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ	ਪੈਰਾ 17
[2004] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 944	ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ	ਪੈਰਾ 18

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ 2011 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ.1827

2007 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ.1089 ਵਿੱਚ ਜਬਲਪੁਰ ਵਿਖੇ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 08.10.2009 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਮੁਕੁਲ ਸਿੰਘ, ਡਾ. ਏ. ਜੀ., ਉਪੇਂਦਰ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਸੰਨੀ ਚੌਧਰੀ, ਵਕੀਲ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੱਲੋਂ ਅਨਿਲ ਕੇ. ਸ਼ਰਮਾ, ਪ੍ਰਵੀਨ ਚਤੁਰਵੇਦੀ, ਵਕੀਲ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਸੂਰਿਆ ਕਾਂਤ, ਜੇ.

1. ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਅਪੀਲੈਂਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਜਬਲਪੁਰ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 08.10.2009 ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 376(2) (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। (ਐੱਫ) ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 511 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, " ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ") ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸਨੂੰ ਧਾਰਾ 354 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ 5 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ 2 ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ:

2. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, 20.12.2005 (ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ) ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾੜਾ ਪਹਿਲਾਂ, ਦੋ ਪੀੜਤ-ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟਰਿਕਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ' ਐਕਸ' (ਪੀ ਡਬਲਯੂ-1) ਅਤੇ ' ਵਾਈ' (ਪੀ ਡਬਲਯੂ-) ਹਨ। 2) ਕ੍ਰਮਵਾਰ 9 ਸਾਲ ਅਤੇ 8 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸਥਿਤ ਗਲੀ ਵਿੱਚ 'ਗਿੱਲੀ-ਡੰਡਾ' ਖੇਡ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੁਲਜ਼ਮ ਜੋ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਪੀੜਤਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਦਾ ਲਾਲਚ ਦੇ ਕੇ ਬੁਲਾਇਆ। ਪੈਸੇ ਦਿਵਾਉਣ ਦਾ ਝਾਂਸਾ ਦੇ ਕੇ ਦੋਵੇਂ ਪੀੜਤ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਚਲੇ ਗਏ ਜੋ ਘਟਨਾ ਸਮੇਂ ਬਿਲਕੁਲ ਖਾਲੀ ਸੀ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਘਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅੰਦਰੋਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਫਿਰ ਉਹ ਪੀੜਤਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੇਗਾ। ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਰੱਖੇ ਸੂਤੀ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਲੇਟ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਵੀ ਲਾਹ ਲਏ ਅਤੇ

ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਜਣਨ ਅੰਗਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਜਣਨ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਰਗੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਐਕਟ ਨੂੰ ਪੀ ਡਬਲਯੂ-2 ਨਾਲ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

3. ਦੋਵੇਂ ਨਾਬਾਲਗ ਪੀੜਤ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਵਜੋਂ, ਡਰੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੇ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਏ ਸਨ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਇਹ ਖਦਸ਼ਾ ਜਤਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਗੁਆਂਢੀ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀੜਤਾਂ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇ ਕੇ ਚੁੱਪ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਵਾਂ ਪੀੜਤਾਂ ਨੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤੇ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਂ 'ਜ਼ੈੱਡ' (ਪੀ ਡਬਲਯੂ-8) ਹੈ। ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਘਟਨਾ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਦੱਬੀ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਣਜਾਣੇ ਅਤੇ ਅਣਜਾਣੇ ਕਾਰਨ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ। ਪੀ ਡਬਲਯੂ-8 ਦਾ ਦਖਲ। ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-2 ਦੇ ਘਰ ਧਾਰਮਿਕ ਸਮਾਗਮ ਮੌਕੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-8 ਨੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-2 ਨੂੰ 'ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਪਤਨੀ' ਕਹਿ ਕੇ ਛੇੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ-6 (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-2 ਦੀ ਮਾਂ) ਨੇ ਪੁਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨੇ ਪੀੜਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੇ। ਇਕੱਤਰਤਾ ਦੇ ਉਸੇ ਦਿਨ, ਪੀ ਡਬਲਯੂ-2 ਨੇ ਪੀ ਡਬਲਯੂ-6 ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਸਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਦਿਨ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ. ਮਾਵਾਂ (ਪੀ ਡਬਲਯੂ-3 ਅਤੇ ਪੀ ਡਬਲਯੂ-6) ਨੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਘਟਨਾ ਦੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਮੌਜੂਦਾ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

4. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਨਜਾਤੀ (ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(2) (ਵੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਧਾਰਾ 376(2) (ਐੱਫ) ਧਾਰਾ 511 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਜੁਰਮ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।, 1989. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ 5 ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। 5000/-।

5. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ 08.10.2009 ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ; ਧਾਰਾ 511 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 376(2) (ਐਫ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 354 ਆਈ.ਪੀ. ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ 2 ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। 5000/-। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ:

"17. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਐਕਸ. ਪੀ/1 ਵਿਚਲੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋਵੇਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲਾਂ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੁਰਮ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਸ਼ਲੀਲ ਹਮਲੇ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦੋਵੇਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਯੂ/ ਐੱਸ 354 ਆਈਪੀਸੀ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ..... ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 511 ਆਈਪੀਸੀ ਦੋ ਗਿਣਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ 376 (2)-(ਐਫ) ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 354 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

[ਜ਼ੋਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ]

6. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਸੋਧ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਮੀ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦ:

7. ਸ੍ਰੀ ਮੁਕੁਲ ਸਿੰਘ, ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ 'ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼' ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੋਸ਼ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ' ਐਕਸ ' (ਪੀ ਡਬਲਯੂ - 1) ਅਤੇ ' ਵਾਈ ' (ਪੀ ਡਬਲਯੂ -2) ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗ੍ਰਿਲਿੰਗ ਜਿਰ੍ਹਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਡਾਇਬੋਲਿਕ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਪੀੜਤਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਅਤੇ ਬੇਚੈਨੀ ਵਾਲੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਦੇ ਦਬਾਅ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀ ' ਜ਼ੈੱਡ ' (ਪੀ ਡਬਲਯੂ -8) ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ - ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਗਵਾਹ। ਉਸਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 511 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 376 (2) (ਐਫ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਆਤਮਾ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਲਈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ 'ਕੋਸ਼ਿਸ਼' ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ 'ਤਿਆਰੀ' ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਘੜਮੱਸ ਅਤੇ ਅਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹਲਕਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

8. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ 'ਕੋਸ਼ਿਸ਼' ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਸਿਰਫ਼ 'ਤਿਆਰੀ' ਵਿਚਕਾਰ ਫਰਕ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ 'ਕੋਸ਼ਿਸ਼' ਦੇ ਜੁਰਮ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 354 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, 'ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼' ਤੋਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ 'ਨਿਮਰਤਾ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣ' ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸਾਬਕਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -8 ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਪੀੜਤਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਸੀ ਜੋ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸ਼ੱਕੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

9. ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਵੀਨ ਚਤੁਰਵੇਦੀ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ **ਅਮਨ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ[1] ਰਾਜ** ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ 'ਤਿਆਰੀ' ਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਲੱਛਣਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਅਸਲ 'ਕੋਸ਼ਿਸ਼' ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ। ਉਸਨੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਪੈਰਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ

> "9. ਦੋਸ਼ੀ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਸਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਉਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵੱਲ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ "ਕੋਸ਼ਿਸ਼" ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 511 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਇਹੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਤਿਆਰੀ ਤੋਂ. ਸਿਰਫ਼ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਪਾਲਣ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ। ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਡੀਡ ਲਈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਬਾਹਰੀ ਕਿਰਿਆ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਕਰਨ ਵੱਲ। ਇਰਾਦਾ ਚੋਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਨੋਰਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਚੁਣੀ ਗਈ ਵਸਤੂ ਪ੍ਰਤੀ ਆਚਰਣ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਜਾਂ ਉਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਤੋਂ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲ ਸਿੱਧੀ ਲਹਿਰ ਹੈ

[1](2004) 4 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 379

ਤਿਆਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 122 (ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਜੰਗ ਛੇੜਨ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 399 (ਡਕੈਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡਣ ਦੀ ਰੇਖਾ ਕਈ ਵਾਰ ਪਤਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਤਿਆਰੀ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

10. ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ, ਜਾਂ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਹੈ, ਜੋ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਰਾਦਾ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਦੇ ਅੰਸ਼ਕ-ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਕੰਮ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਿਰਫ ਤਿਆਰੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਪਰ ਅਸਲ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਮੂਲ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਤ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਅਸਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜੇ ਰੋਕਿਆ ਨਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਜ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੁੰਦਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 511 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ ਹੈ।

ਮਿਆਦ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨਃ

10. ਇਸ ਤੱਥਵਾਦੀ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਸਵਾਲ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਪਰਾਧ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 511 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 376 (2) (ਐੱਫ) ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਕੋਸ਼ਿਸ਼' ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ 'ਤਿਆਰੀ' ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਪੀੜ੍ਹਤਾਂ ਦੀ ਨਿਮਰਤਾ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚੀ?

ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ –

'ਤਿਆਰੀ' ਅਤੇ 'ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼' ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ

11. ਇਹ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਇੱਕ ਸਥਾਪਤ ਉਚਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲਾ, ਮੈਨਸ ਰੀਆ (ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ) ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਦੂਜਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ, ਅਤੇ ਤੀਜਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼। ਜੇ ਤੀਜਾ ਪੜ੍ਹਾਅ, ਯਾਨੀ 'ਕੋਸ਼ਿਸ਼' ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪਰਾਧ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪਰਾਧ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਫਿਰ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਕੰਮ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। 'ਕੋਸ਼ਿਸ਼' ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ

ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਅਸਫਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਮਰਦਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਨੈਤਿਕ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਮਾਜਕ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਘਟੀਆ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਸਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

12. ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ 'ਤਿਆਰੀ' ਅਤੇ 'ਕੋਸ਼ਿਸ਼' ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੱਖ ਅੰਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। 'ਤਿਆਰੀ' ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ, ਸਾਧਨਾਂ ਜਾਂ ਉਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਕਿ, ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ 'ਕੋਸ਼ਿਸ਼', ਤਿਆਰੀ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 'ਕੋਸ਼ਿਸ਼' ਤਿਆਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਰਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। 'ਕੋਸ਼ਿਸ਼' ਉੱਥੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ 'ਤਿਆਰੀ' ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਅਸਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ।

13. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਗੁਣ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ' ਕੋਸ਼ਿਸ਼ 'ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 511 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਜਿਹੀ' ਕੋਸ਼ਿਸ਼ 'ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ 'ਤਿਆਰੀ' ਜਾਂ 'ਕੋਸ਼ਿਸ਼' ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉੱਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੀ ਘਟਨਾ ਸਮਾਨ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਤਿਆਰੀ 'ਅਤੇ' ਕੋਸ਼ਿਸ਼ 'ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਪਤਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨਾ। ਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਮੁੱਢਲੀ ਕਵਾਇਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਸਲ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਦੰਡ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

14. ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 511 ਇੱਕ ਆਮ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਜਾਂ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਜਿਹੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਇਸ ਸੰਹਿਤਾ ਦੁਆਰਾ, ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਣਨ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜੋ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੇ ਅੱਧੇ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੀ ਅੱਧੀ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੈਦ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਲੰਬੀ ਮਿਆਦ, ਜਾਂ ਜੁਰਮ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ"।

15. ਧਾਰਾ 375 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਬਲਾਤਕਾਰ' ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਬੁਰਸ਼ ਕਰਨਾ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਘਟਨਾ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਸੀ। 'ਬਲਾਤਕਾਰ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ, 2013 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਸੀ ਕਿ "ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ "ਬਲਾਤਕਾਰ" ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਛੱਡੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਛੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਵਰਣਨ:

ਪਹਿਲਾਂ।—ਉਸ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ।

ਦੂਜਾ।—ਉਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ।

ਤੀਜਾ।—xxx xxx xxx

ਚੌਥਾ।— xxx xxx xxx

ਪੰਜਵਾਂ।— xxx xxx xxx

ਛੇਵਾਂ।-ਉਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੋਲਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੀ ਹੋਵੇ।

ਵਿਆਖਿਆ।— ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਾਫੀ ਹੈ।

ਅਪਵਾਦ।—ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ, ਪਤਨੀ ਦੀ ਉਮਰ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਾਤਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

16. ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੀ ਔਰਤ ਨਾਲ, ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ 'ਬਲਾਤਕਾਰ' ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਘੁਸਪੈਠ ਹੀ ਕਾਫੀ ਸੀ। ਸਮੀਕਰਨ 'ਪ੍ਰਵੇਸ਼' ਮਾਦਾ ਅੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਨਰ ਅੰਗ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮਾਮੂਲੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ 'ਪ੍ਰਵੇਸ਼' ਗੈਰ-ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਸੀ। **ਅਮਨ ਕੁਮਾਰ (ਸੁਪਰਾ)** ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ:

> "7. ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਘੁਸਪੈਠ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਾਇਰਿਲ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਔਰਤ ਦੇ ਪੁਡੇਨਡਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋਵੇ (ਜੋਸਫ ਲਾਈਨਜ਼ਆਈ ਸੀ ਐਂਡ ਕੇ 893 ਦੇਖੋ) ।
>
> 17. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ, ਮਦਨ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਜੰਮੂ-ਜੇ ਐਂਡ ਕੇ[1] ਰਾਜ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੈ

---

[2](1997) 7 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 677

ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ 'ਤਿਆਰੀ' ਅਤੇ 'ਕੋਸ਼ਿਸ਼' ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਦੱਸੋ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

"12. ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਦੀ ਵੱਡੀ ਪੱਧਰ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਪਰੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ੀ ਕਿਸੇ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਨੰਗਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲੇਟਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਉਸ ਲੜਕੀ ਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਲਿੰਗ ਨੂੰ ਰਗੜਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਯੋਨੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਗੜਨ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 354 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ਼ ਹਮਲੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 511 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 511 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ।

18. ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 'ਕੋਸ਼ਿਸ਼' ਅਤੇ 'ਤਿਆਰੀ' ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਕੋਪੁਲਾ ਵੈਂਕਟ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਏ.ਪੀ.3 ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਦੱਸਦਿਆਂ: -

" 10. ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਇੱਕ ਐਕਟ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਹੈ, ਜੋ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਸਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਰਾਦਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਦੇ ਅੰਸ਼ਕ-ਅਪਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਕੰਮ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਤਿਆਰੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਪਰ ਅਸਲ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਣਾ, ਅਤੇ, ਸੰਪੂਰਨ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਣਾ. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ, ਇਸਦੀ ਅਸਲ ਕਮੀ ਜਾਂ ਸੰਪੂਰਨਤਾ/ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜੇਕਰ ਨਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਮਾਪਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਧਾਰਾ 511 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ।

---

[3](2004) 3 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 602

11. ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਨੂੰ ਫੜਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਜਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ. ਅਸ਼ਲੀਲ ਹਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਜਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਮੱਗਰੀ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਕਈ ਵਾਰ ਉਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ।''

[ਜ਼ੋਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ]

19. ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਜਾਂਚ ਕਰੀਏ ਕਿ ਕੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਸਿਰਫ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ?

20. ਅਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸਵਾਲ ਹੈ। 'ਕੋਸ਼ਿਸ਼' ਤਿਆਰੀ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲ ਸਿੱਧਾ ਅੰਦੋਲਨ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਉਦੋਂ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਮੁੱਖ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪਰਾਧ ਸਾਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

21. ਨਾਬਾਲਗ ਲੜਕੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਅੰਦਰ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਹਨ; ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਨਾ; ਪੀੜਤਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰਨੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਜਣਨ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ 'ਤੇ ਰਗੜਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਪੀੜਤਾਂ ਨੇ ਰੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਆਪਣੀ ਅੰਤਮ ਹਰਕਤ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਚ ਗਿਆ। ਜੇਕਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ 'ਬਲਾਤਕਾਰ' ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਧਾਰਾ 375 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੂੜ੍ਹੀਵਾਦੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸੀ।

22. ਪੀੜਤਾਂ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-2) ਦੁਆਰਾ ਬਿਆਨ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹਨ। ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੁਭਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦੁਖਦਾਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ ਪੀੜਤ-ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਟਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਸੰਸਕਰਣ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

23. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੀਡਬਲਯੂ-8 ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਪੀੜਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਬਾਰੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਿਵਾਦ ਬਰਾਬਰ ਅਸਥਿਰ ਹੈ। ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਉਸ ਬਿਰਤਾਂਤ ਨੂੰ ਅਸਥਿਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਕੇਸ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ, ਇਸ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਲ ਗਵਾਹ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਿਰਫ਼ 'ਅਤਕਥਨੀ' ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਬਾਕੀ ਗਵਾਹੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-8 ਨਾਲ ਪੀੜਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਘਟਨਾ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਸਾਂਝੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਮਾਮੂਲੀ ਅਤਿਕਥਨੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਰੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਦਾ ਬਿਆਨ ਇਕੱਲੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ।

24. ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਨਾਬਾਲਗ ਲੜਕੀਆਂ ਨੂੰ ਲੁਭਾਉਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਮਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਜਾਣ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੀੜ੍ਹਤਾਂ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਗਿਆਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ 'ਤਿਆਰੀ' ਦਾ ਅੰਤ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੀੜ੍ਹਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਨੂੰ ਰਗੜ੍ਹਨ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ।ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਇਹ ਕੰਮ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਉਦੇਸ਼ਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੇੜੇ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਕੰਮ ਤਿਆਰੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਘੁਸਪੈਠ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 375 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 511 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਸੀ।

ਸਿੱਟਾ:

25. ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਭੌਤਿਕ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਵਿਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿਚ ਵਿਗੜੇ ਅਤੇ ਅਸਮਰੱਥ ਹਨ। ਅਸੀਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਸਜ਼ਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

26. ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਬੇਦਾਅਵਾ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

MANJEET SINGH
E. No. P/1882/2007 Advocate
Chamber No. 417 2nd Flour
Civil Courts, Rajpura
Mobile: 98726-56669